

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Druță
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Bartolis-Prim” Societate cu Răspundere Limitată în proces de lichidare,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Bartolis-Prim” Societate cu Răspundere Limitată în proces de lichidare împotriva Societății Comerciale „Vicons-Service” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei și dobînzii de întîrziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea Comercială „Bartolis Prim” Societate cu Răspundere Limitată în proces de lichidare și casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 octombrie 2015 în partea respingerii acțiunii ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă

La 17 februarie 2015, SC„Bartolis-Prim”SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC„Vicons-Service” SRL cu privire la încasarea datoriei și dobînzii de întîrziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 19 martie 2013, Judecătoria Comercială de Circumscripție prin hotărîrea nr. 2e-208/2013 a intentat proces de lichidare față de SC„Bartolis-Prim”SRL fiind transmisă gestionarea societății lichidatorului Ciobanu Dorin, iar în urma restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare, s-a constatat că pe perioada lunilor iulie-decembrie 2008 între reclamant și pîrît au fost stabilite relații contractuale în rezultatul cărora SC „Vicons-Service” SRL a acumulat față de SC„Bartolis-Prim”SRL o datorie în sumă de 524 530 lei, fapt confirmat prin actul de verificare- raportul independent de audit întocmit de Societatea de Audit „Total Audit” SRL.

Susține că, la 20 august 2014 a expediat în adresa pîrîtului somația de plată a restanței cu cerința de achitare a datoriei, însă pîrîtul nu și-a onorat obligația de plată.

Indică reclamanta că pîrîtul urmează să-i plătească și dobînda de întîrziere în mărimea stabilită de art. 619 CC.

Cere SC „Bartolis-Prim” SRL încasarea din contul SC „Vicons- Service” SRL sumei de 524 530 lei cu titlu de datorie și dobânzii de întârziere calculată conform prevederilor art. 619 CC.

Pe parcursul examinării pricinii reclamanta a înaintat o cerere de concretizare a acțiunii prin care a solicitat încasarea de la SC „Vicons- Service” SRL în beneficiul său a dobânzii de întârziere în mărime de 54 213, în rest pretențiile au fost menținute.

Ulterior, reclamanta SC „Bartolis-Prim” SRL și-a mai modificat o dată pretențiile solicitând în legătură cu faptul că au fost dezvăluite circumstanțe noi, necunoscute anterior de reclamant, revendicarea din posesia ilegală a pârîtului a 8 unități de utilaj și mecanisme ce aparțin cu drept de proprietate reclamantului SC „Bartolis-Prim” SRL identificate ca: mașină de șlefuit betonul, stație de mortar, stație de pompare a betonului, compactor, troliu, compresor, amortizator, ferestrău electric; obligarea pârîtului să restituie în posesia reală a reclamantului SC „Bartolis-Prim” SRL utilajul și mecanismele preluate conform contractului nr. 10/33 din 01 iulie 2008, încasarea de la pârît în beneficiul SC „Bartolis-Prim” SRL prejudiciului cauzat sub formă de venit ratat în sumă de 4 793 279,40 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 octombrie 2015, a fost respinsă acțiunea ca neîntenmeiată și tardivă, și încasată din contul SC „Bartolis-Prim” SRL în beneficiul SC „Vicons- Service” SRL suma de 2500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, a fost admis apelul declarat de către SC „Bartolis-Prim” SRL și casată parțial hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 octombrie 2015 în partea respingerii acțiunii ca neîntemeiată. În rest hotărîrea se menține.

La 06 mai 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, SC „Bartolis-Prim” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 și hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 octombrie 2015 în partea respingerii acțiunii ca tardivă cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului SC „Bartolis-Prim” SRL a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărîrilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare în partea respingerii acțiunii ca tardivă.

De asemenea a indicat că, SC „Bartolis-Prim” SRL în perioada de pînă la inițierea procedurii de lichidare și consemnarea acestui fapt în Registrul de stat al persoanelor juridice cu desemnarea și înregistrarea la 15 mai 2013 a lichidatorului Ciobanu Dorin , nu a avut un reprezentant efectiv care să exercite drepturile procesuale și materiale în interesul recurentului și creditorilor acestuia fiind astfel limitat în capacitate de exercițiu.

La 02 iunie 2016, în adresa intimatului SC „Vicons-Service” SRL a fost expediată copia recursului declarat de către SC „Bartolis-Prim” SRL în proces de lichidare cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul SC „Vicons-Service” SRL nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră

că recursul declarat de către SC „Bartolis-Prim” SRL în proces de lichidare este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Bartolis-Prim” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului SC „Bartolis-Prim” SRL precum că în perioada de pînă la inițierea procedurii de lichidare nu a avut un reprezentant efectiv care să exercite drepturile societății, respectiv nu a avut capacitate de exercițiu, în condițiile în care capacitatea de exercițiu a persoanei juridice apare odată cu capacitatea de folosință, adică la data înregistrării de stat, în cazul SC „Bartolis-Prim” SRL, la 19 septembrie 2007 cînd a fost înregistrată în Registrul de Stat al persoanelor juridice.

Potrivit art. 61 CC, persoana juridică își exercită, de la data constituirii drepturile și obligațiile prin administrator. De asemenea persoana juridică poate să își exercite drepturile și obligațiile prin organul său executiv.

Astfel, reieșind din prevederile legale supra citate, SC „Bartolis-Prim” SRL fiind o persoană juridică, are capacitate de folosință și exercițiu din 19 septembrie 2007 când a fost înregistrată în Registrul de Stat al persoanelor juridice.

Potrivit art. 267 alin. (1)CC, termenul general în interiorul căruia persoana poate să își apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Acesta începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune – de când a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Dreptul la acțiune al SC „Bartolis Prim” SRL s-a născut la data de când aceasta trebuia să afle despre încălcarea dreptului său, și anume din momentul expirării termenului contractului nr. 10/33 din 01 iulie 2008, adică la 31 decembrie 2008, or prezenta acțiune a fost depusă abia la 17 februarie 2015 cu omiterea evidentă a termenului de prescripție.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Bartolis Prim” SRL în proces de lichidare ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea Comercială „Bartolis Prim” Societate cu Răspundere Limitată în proces de lichidare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță

Mariana Pitic